

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

(26) 1977 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 102 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ 1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1419 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਆਧਾਰ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

SC ਮਿੱਤਲ, ਜੇ .,—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 103 ਆਫ 1977।

ਫਰਵਰੀ 19, 1980

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1952 ਦਾ ਨੰ. 27)—ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਤੇ 10 — ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂ—ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ —ਕੀ ਵਿਤਕਰਾ-ਭਰਪੂਰ—ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ—ਕੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪਟੇ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨਿਵਾਰਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੫)

1979 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 19 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

"ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ, ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 -ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ)।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਐਮ.ਐਲ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਪਾਰਟੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ)।
ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਜੇ. (ਓਰਲ):

(1) ਇੱਕਮਾਤਰ 5 ਸਵਾਲ ਜੋ cfor ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਲੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 " ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਨੰ. 1515 ਚੰਡੀਗੜ ਵਿਚ 18-ਡੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ, 1971 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈਵੀਕਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਅਪੀਲੈਂਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਐਕਟ) , ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਕਿ ਵੀ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਾਂਗ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ , ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 18-ਡੀ ਵਿਖੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1515 ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਥਾਂ 'ਤੇ 'ਕੈਪੀਟਲ ਪੇਇੰਗ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪੇਇੰਗ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੇਇੰਗ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਪਲਾਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ - ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਿਸਦਾ ਹੁਕਮ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਹੱਕ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਵਾਬ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(4) ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ-। ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੇ ਹੋਏ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅੰਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਨ।

(5) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪਟੇ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨਿਵਾਰਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹ *ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।* ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ

ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।